

at bidrage til at opretholde Tilliden til Livsforsikringen som en ubetinget sikker Vej til Betyggelse af efterladte. Jeg synes derfor, at der om denne Sag er rejst en grundløs bitter Strid, og mig forekommer det, at de Forsøg, der ad forskellige Veje er gjort paa ved utilstedelige Beskyldninger at tilsmudsø Personer, som embedsmæssigt eller i denne Sags Interesse har gjort en Indsats til Løsningen af den Opgave, der for den Kreds af forsikrede, jeg her taler om, forelaa, ikke har noget som helst Grundlag i det, der faktisk har fundet Sted.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller tager efter min Opfattelse fuldstændig fejl, naar han mener, at dette, at der fra Forsikringsraadet efterhaanden har foreligget to Tilbud, skulde være et Udtryk for, at der ikke fra Forsikringsraadets Side er ført en loyal Kampagne i denne Sag. Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kan udtale sig paa denne Maade, viser det, at han er ganske uden Kendskab til de Vilkaar, hvorunder Forsikringsraadet har arbejdet med denne Sag. Thi det er en selvsagt Ting, at i Forhandlingerne mellem Raadet og de vedkommende Forsikringsselskaber, som har dannet Hjælpekassen, har Raadet haft den Opgave samtidig med, at det varetog de Interesser, som den Kreds af forsikrede, der fandtes i Gotha Banken, havde, tillige at drage Omsorg for, at Forsikringsselskaber, som jo repræsenterer et meget stort Antal af danske forsikredes Interesser, ikke bragte Ofre paa det ene Alter, som ikke skønnedes rimelige, ogsaa naar Hensyn skulde tages til det andet. At det derefter viste sig, at Gotha Bankens økonomiske Stilling var gunstigere, end man oprindeligt efter den Undersøgelse, der var foretaget, havde haft Grund til at antage, og at det derigennem blev muligt at fremskaffe et bedre Tilbud end det, som først havde foreligget, er saa lidt Bevis for illoyal Optræden fra Forsikringsraadets Side, at det tværtimod efter min Opfattelse er Udtryk for det stik modsatte. Jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at dersom det havde været muligt at faa vedtaget det af Raadet sidst stillede Forslag, hvorved Gothas danske Portefeuille kom ind under den oprettede Hjælpekasse, saa vilde de forsikrede i Banken have været overordentlig vel tjent dermed. Dette er nu ikke lykkedes, Lovens Fordringer er ikke blevet opfyldt, der var over $\frac{1}{5}$, som satte sig derimod, takket være den haardhændede Agitation, som er

udfoldet, men til Trods for dette er der jo ogsaa paa Grund af den Dygtighed, som jeg føler mig overbevist om, at Generalagent Thielst besidder, det bedste Haab for de forsikrede i Gotha Banken om at kunne bjærge deres Interesser nogenlunde frelst ud af disse Vanskeligheder, og naar dette Haab er til Stede, saa synes det mig, at man skulde ordne denne Sag i al Stilhed sig imellem, og saa skulde man unnlade at beklikke Folk, som hidtil har nydt et godt Omdømme personligt, og hvis Embedsvirksomhed hidtil burde sikre dem et saadant Omdømme ogsaa i Fremtiden.

Christmas Møller: At naa op til et saadant Kendskab, som det ærede Medlem Hr. Kragh har til Sagen, vil selvfølgelig paa Forhaand være umuligt for mig endog at stille mod, men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem og ogsaa til det ærede Medlem Hr. Andreasen, at jeg er lige saa lidt ved denne Lejlighed som ved Finanslovens første Behandling gaaet ind for de Angreb, som fra Delegationens Side er rettet mod Forsikringsraadet. Jeg har sagt her, at det var en lidet loyal Kampagne, Forsikringsraadet førte mod Gotha Bankens Delegation, og dette begrundet jeg dels dermed, at man jo ikke kan bestride, at det Tilbud, der oprindeligt forelaa fra Statsanstalten for Livsforsikring overfor Gotha Banken, sørgede man for at faa taget tilbage. Endvidere kan det jo dog heller ikke siges at være særdeles loyalt, at man fra Forsikringsraadets Side overfor en høj Embedsmand som Departementschef P. O. A. Andersen skriver i Pressen, at man maa vel lægge Mærke til, at denne Embedsmand er Bestyrelsesmedlem i et andet Selskab, som Thielst er Direktør for, og derfor kan det alligevel være, at Direktør Thielst derved kan sørge for, at det kommer til at ligge saadan og saadan. Jeg ser saaledes paa denne Sag, at den er blevet et Prestigespørgsmaal mellem to, som egentlig skulde have ordnet Sagen indenfor egne Døre. Socialministeren nikker, dette har vi jo været enige om, men jeg har sagt: Mands Villie er Mands Himmerig. Nu siger den højtærede Socialminister, at Gotha Bankens Delegation har Adgang til Materialet og det — saaledes forstod jeg — skulde den ogsaa faa Lov til at faa.

Det, jeg synes man kan naa nu, er, at der gives Delegationen Lejlighed til fair play i den Forstand, at man faar dannet paa Grundlag af det Materiale, som er nødvendigt for en Dannelses, det gensidige